

Referat despre economia agricola la sumerieni - prima parte

Pana catre sfirsitul mileniului al IV-lea i.e.n. in structura societatii sumeriene dominau relatiile gentilice. In mileniul al III-lea i.e.n. insa diferentierea economica si sociala s-a accentuat. Pamintul, in principiu considerat in intregime proprietate a statului, era lucrat de taranii liberi - care il puteau avea in posesiune, organizati in comunitati rurale, in obstii satesti, conduse de un sfat de batrini. Obstiile satesti (si de asemenea templele, ca posesoare de terenuri intinse) trebuiau sa plateasca regelui, deci statului, biruri si felurite impozite in natura, sub forma unui "tribut regal". De asemenea, erau obligati la prestatii pentru constructia si intretinerea canalelor, a digurilor si a altor lucrari publice fortificatii, palate, temple, drumuri, s.a.

Cu timpul s-au constituit si mari proprietati funciare domenii ale regelui, ale templelor si ale unei adevarate aristocratii de inalti functionari ai statului. Colonistilor (sau, la asirieni, si veteranilor) li se repartizau pamin-turi, cu obligatia de a ramine in serviciul armatei. Atat slujbasii regelui cat si cei ai templelor asigurau o riguroasa evidenta a cadastrului, in functie de care figuiau si prestatiile obligatorii. Marele proprietar funciar era regele. El isi valorifica produsele prin toate mijloacele, inclusiv prin cele proprii tipului de activitate bancara. Administratia Palatului juca un rol primordial in activitatea economica a tarii.

Mai bogat inasa decat Palatul regal era Marele Templu, care poseda terenuri, edificii, turme, exploatari comerciale si mestesugaresti. Acest volum considerabil de bunuri era apoi sporit de dijme, de donatii, de ofrande, de veniturile realizate din diferite operatii financiare. In Mesopotamia templul era principala forta economica.

Baza economiei sumero-babiloniene o forma agricultura. Controlul, intre-tinerea si dezvoltarea continua a retelei canalelor de irigatie (in acelasi timp cai de transport si comunicatie) raminea grija principala a statului si a monarhului sau. Fluviile si canalele asigurau totodata si un pescuit abundent.

Intre cerealele cultivate primul loc il ocupa orzul; apoi griul si, ca planta oleaginoasa, susanul. De la inceputul mileniului al II-lea i.e.n. dateaza un fel de "andrep tar al plugarului" care, in 108 randuri de text, contine sfaturile unui plugar catre fiul sau. Din acest text care indica toate fazele muncii cimpului, incepand cu diferitele feluri de araturi pana la treierat si vinturat aflam printre altele ca la acea data sumero-babilonienii arau si insamintau concomitent, atasand plugului un dispozitiv care, dintr-un vas rezervor si printr-o pilnie, lasa sa cada saminta in brazda!